

Espai recomanat per:

Moderna amplia capital en vista d'una vacuna

El laboratori biotecnològic Moderna ampliarà capital mitjançant l'emissió d'accions ordinàries, equivalents a un 5,45% del seu capital, per un import de 1.340 milions de dòlars (1.225 milions

d'euros) al preu de 76 dòlars per acció. Moderna, que ha anunciat resultats prometedors sobre una vacuna contra la Covid-19, destinarà els fons atrets mitjançant l'operació a cobrir les necessitats de capital circulant relacionades amb la fabricació del compost i la seva distribució dins i fora dels EUA.

El 5G es polititza per frenar Huawei

Una coalició inspirada des de la Casa Blanca s'encavalca amb dues aliances tècniques que preconitzen l'obertura

Norberto Gallego

Open = obert. La fórmula actua com un conjur per atreure l'adhesió, no sempre sincera, de les companyies tecnològiques. Amb aquesta fórmula s'han presentat en societat un grup d'aquestes empreses, batejat com a Open RAN Policy Coalition, que té com a objectiu explícit la idea de ser un instrument de pressió política. Se superposa amb dos òrgans col·legiats existents (O-RAN Alliance i Telecom Infra Project) que s'ocupa del desenvolupament i promoció de xarxes d'accés dissenyades i construïdes amb components estàndard i interfícies de software obert. A aquest se l'anomena Open RAN. Aquest nou grup acull la gran majoria dels fundadors de les existents, entre les quals Telefónica i Vodafone, de manera que la diferència no és la seva composició.

No és difícil rastrejar els motius pels quals s'ha engendrat aquesta tercera amalgama. Mentre les dues que ja hi ha són fidels als seus orígens tècnics, la nova coalició no s'esforça gens a dissimular que el seu objectiu és l'exclusió de Huawei, líder absolut del mercat mundial d'equips de xarxa i, per extensió, d'altres empreses xineses: els tres operadors d'aquesta nacionalitat, a més del fabricant ZTE –però no Huawei– estan afiliats a O-RAN Alliance.

Actualment les RAN (sigla de Radio Access Networks) són sistemes tancats i incompatibles entre si controlats gairebé totalment per tres proveïdors –Huawei, Ericsson i Nokia– que històricament s'han repartit una generació rere l'altra de la telefonia mòbil. Darrerament han aparegut petits fabricants, poc coneguts i en general nord-americans, que preconitzen l'obertura de les xarxes. Els tres

que fan més soroll són Altostar (en què Telefónica té una participació), Mavenir i Parallel Wireless.

L'Administració Trump creu que ha trobat un recurs perquè els Estats Units recuperin el protagonisme perdut –més aviat abandonat– quan, a començaments de segle, els governs van deixar a mercè del mercat la sort de Motorola i Lucent, que haurien pogut liderar la tecnologia dels Estats Units. No és cap hipòtesi: fa mesos que l'assessor econòmic de la Casa Blanca, Larry Kudlow, impulsa una aliança d'empreses a fi de reconstruir el paper dels Estats Units en aquesta indústria i evitar que la Xina hi continuï guanyant terreny. Va arribar a suggerir que empreses nord-americanes invertissin per prendre el control de la sueca Ericsson o la finlandesa Nokia.

Una altra prova: per dirigir la coalició s'ha triat una exfuncionària del departament de Comerç. L'ac-

ta fundacional declara que el Govern federal vol tenir “un paper actiu en la definició de la seguretat dels equips de les xarxes de telecomunicacions”. En la seva composició destaca l'absència de fabricants d'infraestructura 5G. Dos d'ells, Ericsson i Nokia, s'han adherit de mala gana a TIP, en consorci en què es couen les receptes tècniques d'Open RAN. Huawei no hi és ni se l'espera, tot i que se sap que treballa en el desenvolupament de la seva pròpia tecnologia de xarxa oberta.

Al senat dels Estats Units es tramita un projecte per subvencionar amb 1.000 milions de dòlars les activitats que afavoreixen una alternativa al domini xinès en 5G. La insuficiència de l'esforç és flagrant: equival a un 4% del total que Ericsson, Nokia i Huawei van destinar en R+D el 2018. La raó de ser d'aquests moviments és la demanda dels operadors de mig món.

Entre construir una nova xarxa des de zero o actualitzar la que ja hi ha, el més normal ha estat lligar-se als seus proveïdors històrics; ara, Open RAN se'ls presenta com una opció viable, però feble. I polititzar-la no sembla una bona idea, atès que fomenta dos grups antagònics.

ARND WIEGMANN / REUTERS

breifcrèce r f
ft s'òòe r or
futt
f ò lr èc

Francesc Raventós

Exdegà del Col·legi d'Economistes de Catalunya

El nou entorn postcoronavirus

La pandèmia de la Covid-19 ha agafat tothom per sorpresa. Les conseqüències sanitàries i econòmiques que està provocant han

portat un gran desconcert. Hem descobert que els humans, que ens creiem poderosos, som fràgils i tenim límits que no poden traspasar. El coronavirus ens ha abocat a una crisi econòmica colossal. L'FMI estima que la producció, el comerç i l'economia mundial disminuiran a cotes mai vistes i provocaran un desastre econòmic i social, possiblement de més envergadura que la crisi de l'any 1929. A la UE i a Espanya la davallada econòmica, el tancament d'empreses i l'augment de l'atur són esfereïdors. Per sort, les institucions monetàries internacionals i els governs, per frenar el virus i evitar que l'economia s'ensorri, han decidit insuflar xifres de finançament enormes al mercat, empreses i famílies. Els països més industrials, el G-7, hi destinaran d'entrada set bilions de dòlars.

La pandèmia afectarà profundament la societat, els seus costums i el model de consum. Haurem descobert la necessitat de tenir governs socialment sensibles i donar més protagonisme al sector públic, que en situacions d'emergència pot destinar recursos per donar suport a persones i empreses. A Espanya el sistema públic de salut ha donat un gran exemple. Caldrà repensar la globalització, especialment la financera, i el dúmping social, als quals s'haurà de posar límits. La UE ha de fugir de polítiques proteccionistes, però ha de protegir sectors i empreses estratègiques, bàsicament privades, que garanteixin disposar dels productes bàsics en cas d'emergència. Destacarem els sectors alimentari, sanitari, energètic, digital i de comunicacions. A fi d'evitar eventualment que es trenqui la cadena de subministrament d'indústries essencials també caldrà facilitar la tornada d'empreses manufactureres auxiliars que s'havien deslocalitzat.

Ara la qüestió immediat és evitar que les crisis sanitària i econòmica s'agreugin. S'ha de donar tot el suport que calgui a empreses, autònoms i famílies per reactivar l'activitat econòmica. Aquestes mesures ens portaran un dèficit i un endeutament enormes, que un cop la situació s'hagi asserenat hauréu de veure com reduïm sense frenar l'economia ni degradar la cohesió social. També estarem més sensibilitzats davant els problemes globals, com ara l'escalfament del planeta, la transició energètica, les migracions o la desigualtat creixent, als quals no més es pot fer front tenint una visió planetària.

En sortirem més pobres i més endeutats, però humanament més rics i enfortits. Tindrem l'oportunitat de repensar la manera de viure i el model de societat que volem. Si tots acceptem que cal esforç, sacrifici i solidaritat aconseguirem viure en una societat de progrés i benestar més justa i forta per encarar els reptes de futur. |

=====
Els operadors s'apunten a les iniciatives que afavoreixen la pluralitat

=====
Els EUA van deixar que caiguessin empreses que podrien haver treballat en el 5G